

B

BINNENLAND

Gerecht

Belg sterft in Marbella na arrestatie

Een 44-jarige Belg is in Marbella overleden nadat hij was gearresteerd door de politie. Vier agenten zijn in verdenking gesteld wegens onvrijwillige doodslag.

De man, Lieven De Wilde uit Duffel, woonde al geruime tijd in zijn eentje in Marbella. Volgens andere Belgen in de streek leefde hij nogal teruggetrokken in zijn villa.

Het is onduidelijk wat hem maan-

dag bezielde. Volgens sommigen liep hij halfnaakt, met enkel een pyjama- of trainingsbroek aan, door de straten en klampte hij voorbijgangers aan. Anderen zeggen dat hij gewoon van het strand kwam en hardhandig door de politie werd aangepakt. De politie zegt dan weer dat De Wilde agressief was en begon te vechten, zodat ze er een tweede patrouille moesten bijroepen.

In elk geval is de man overleden kort nadat hij door de politie was overmeesterd. Hij kreeg een hartaanval. Er kon geen hulp meer baten.

Het stadsbestuur blijft vierkant achter de agenten staan. „Ze deden wat ze moeten doen”, aldus de burgemeester op een persconferentie, bedoeld om kritiek in de kiem te smoren. (sdb)

Agents in Marbella. © epa

DOSSIER: EUTHANASIE

Teleurstelling voedt aandacht voor

Nieuwsanalyse

► Waarom komen er plots zoveel euthanasiedossiers in de media?

► Zit daar iemand achter?

► En waarom spelen academici er een hoofdrol in?

Van onze redacteur
Guy Tegenbos

BRUSSEL. In politieke kringen weerklanken die vragen. Daar leeft het vermoeden „dat er iemand achter zit” die de media-aandacht voor euthanasie orchestreert.

Dat de politiek dit vermoedt, is niet veemd. Politici zijn permanent bezig met zulke tijdsplanningen.

De paarse meerderheidspartijen waren een jaar geleden van plan om hun wetsvoorstellen in november van 2005 in de Senaat in bespreking te brengen. Dat was niet omdat de zaak dan rijp zou zijn, maar omdat het hoogtepunt van het publieke debat — na hoorzittingen en dergelijke — dan zou vallen in het late voorjaar van 2006, in volle campagne van de gemeenteraadsverkiezingen.

De meerderheid hoopte op electoraal voordeel daarbij. Maar intussen blijkt de meer-

derheid niet klaar te zijn met een voorstel. De Franstalige PS en MR zijn terughoudend. Dat amper 20 procent van de euthanasie-aangiften Franstalig is, zegt veel over de mobilisatiekracht in Wallonië. Bij SPA en VLD zijn er politici die willen versnellen. Andere politici vinden dat dit pas kan als er een oplossing is. Een euthanasieregeling voor kinderen en dementen schrijven, is zwaar.

Politiek stokt het dossier. Maar in duizenden huis- en ziekenhuiskamers is het probleem prangend aanwezig.

De waarheid is dat de euthanasiewet veel veranderd heeft in het denken van de mensen

over het levenseinde. Er groeiden bij mensen van alle gezindten verwachtingen over het verloop van het levenseinde en de greep die de patiënt en zijn naasten daarop moeten hebben.

WET WEKTE VERWACHTINGEN MAAR LOSTE ZE NIET IN

Die verwachtingen stroken vaak niet met de werkelijkheid. De euthanasiewet loste minder op dan ze beloofde. Ze slaat op 1 of 2 procent van de overlij-

Marc Cosyns. © pn

Wim Distelmans. © blg

Reportage. IN DE WINGERD STERVEN JAARLIJKS DERTIG DEMENTE BEJAARDEN ZONDER EUTHANASIE

Ik wil dit mezelf niet aandoen

Uitgebreide palliatieve zorg begeleidt dementerenden naar de dood. „Maar zelf wil ik later wel euthanasie.”

Van onze redactrice
Inge Ghijs

LEUVEN. „Dit is mijn mama niet meer. Zolang je zag dat ze content was, vond ik het aanvaardbaar. Als dat wegvalt, dan wordt het heel erg. Als euthanasie wettelijk mogelijk zou zijn, dan zou ik er voor mijn mama mee instemmen”, zegt Antoinette Vekeman. Haar moeder (86) heeft sinds zes jaar Alzheimer. Vijf jaar geleden werd ze opgenomen in het woon- en zorgcentrum De Wingerd, waar 98 dementerende bejaarden verblijven. Nog eens 30 dementen verblijven in het dagcentrum.

Sinds december zit de moe-

der van Antoinette in het eindstadium. „Ze heeft tien dagen niet meer willen eten en drinken. We dachten dat het gedaan was. Op een dag hebben we ook echt afscheid van haar genomen. Maar plotseling begon ze opnieuw te eten en kwam ze erdoor.”

Haar moeder wilde nooit over haar ziekte praten. „Het was taboe. Daarom hebben we ook nooit over euthanasie gesproken. De familie heeft wel met het medisch team van De Wingerd gesproken. Ik weet dat ze het leven niet zullen rekenen. Twee van de drie zussen zouden voor euthanasie zijn, als het wettelijk zou kunnen.”

„Zelf wil ik euthanasie als ik dement word. Ik wil dit mezelf

Dementerende bejaarden en hun familie stellen zelden concrete vragen naar euthanasie. © Jos Verhoogen

en mijn kinderen niet aandoen. Als die verklaring er is, moeten mijn kinderen samen met het team maar beslissen wanneer het moment gekomen is. Ik denk dat kinderen perfect aanvoelen wanneer het leven niet meer menswaardig is.”

De moeder van Antoinette eet en drinkt nu alweer vijf da-

gen niet meer. De meeste mensen die in De Wingerd terechtkomen, weigeren op het einde van hun leven eten en drinken.

„Mensen denken dat dat pijnlijk is, maar uit onderzoek blijkt dat dit niet zo is en dat die mensen ook geen hongergevoel meer hebben. Dat leggen we de familie ook telkens uit”, vertelt Jo Lisaerde, pallia-

NIET MEER ETEN DOET GEEN PIJN

tief dokter in De Wingerd.

„Wij hebben nog nooit kunstvoeding gegeven. We geven ook geen levensverlengende behandelingen. We zorgen wel voor een zo goed mogelijk doorgedreven palliatie. Dat wil

zeggen dat we het bewustzijn met geneesmiddelen onderdrukken zodat de bejaarde geen pijn meer voelt. Maar we zijn er zeker van dat dit het leven van de patiënt niet verkort. Eerder integendeel.”

Bejaarden die met een wilsbeschikking over euthanasie De Wingerd binnenkomen, heeft Lisaerde nog niet meegemaakt.